

РЕШЕНИЕ

№ 2754

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2039** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК: [ЕИК], срещу решение № 439 от 07.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8587 по описа за 2021 година на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95-и състав, с което съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-340/12.05.2021г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер 4000 (четири хиляди) лева, на основание с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), във вр. с § 1, т.51 от ДР на КЗ, чл. 648, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на „повторност“. Изтъква, че квалификацията на нарушението е неправилна. Счита, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Наложено наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от ЗАНН.

Моли съдът да отмени оспорения съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП.

Ответникът – заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, чрез процесуален, оспорва касационната жалба, подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалбата.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-340/12.05.2021 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер 4000 лева, на основание чл. 16, ал. 1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор, във вр. с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. с ал. 1, т.2 от КЗ, вр. с § 1, т. 51 от ДР на КЗ, чл. 648, ал. 1 от КЗ, за осъществен състав на административно нарушение по чл.108, ал.1 КЗ (при условията на „повторност“).

За да постанови този резултат, съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото доказателства е приел, че АУАН № Р-06-275/08.04.2021г. и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и, че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество на спора районният съд е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид и размер е и наложената административна санкция. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дружеството - касатор е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него. Не са налице наведените в жалбата касационни основания. Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

С разпоредбите на чл. 106 - чл. 108 КЗ законодателят е предоставил възможност на

застрахователя да изиска и снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективизиран мотивиран отказ за плащането. В настоящия случай претенцията е предявена пред застрахователното дружество на 06.07.2020 г. На 08.07.2020 г. и на 09.07.2020 г. са извършени огледи на увредения автомобил. След тези действия от страна на застрахователното дружество не са изисквани допълнителни доказателства необходими за установяване основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 КЗ, както и други документи, изискуеми по силата на нормативен акт. Предвид последното, към дата 09.07.2020 г. са представени всички относими документи. От този момент започва да тече и 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 КЗ. Правилно АНО и СРС са посочили, че законоустановеният срок за произнасяне по претенцията изтича на 30.07.2020г. и считано от 31.07.2020 г. дружеството е в неизпълнение. Периодът на извършване на деянието е определяем, доколкото се сочи изплащане на застрахователно обезщетение на 18.03.2021 г. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ въвежда кумулативно изпълнението на двете задължения от застрахователя в 15-дневен срок /изчислен в работни дни/ – да определи размера на обезщетението и да го изплати. Правилно е определена датата на нарушението – първият работен ден след изтичане на 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 108, ал. 1 от КЗ. Както бе посочено по-горе всички документи, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията са представени на 09.07.2020г. От 09.07.2020г. до 30.07.2020г. включително липсва произнасяне, поради което правилно 31.07.2020г. е посочена като дата на извършване на нарушението.

Неоснователен е доводът на ЗД [фирма], че в хода на административно - наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване в АУАН, че нарушението е извършено при условията на повторност. На първо място, реквизитите на АУАН са изрично и изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.42 от ЗАНН. Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не и в издадения преди това АУАН не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има отношение само към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството.

Неоснователни са възраженията на касатора за маловажност на деянието. Законодателят е отчел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона, като е въздигнал в административно нарушение неспазването на чл.108, ал.1 КЗ. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай.

Следователно не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение.

Съобразно изискванията на чл.63д, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лева.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 439 от 07.02.2022 г. по НАХД № 8587/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-и състав .

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: